

[Pelle Voigt]

Er det en kommission, der sammensættes sådan, at forskellige synspunkter, både lægmandssynspunkter og ekspertsynspunkter, kan komme til udtryk i deres bredde, sådan at man kan få stillet de rigtige spørgsmål og nå frem til nogle fornuftige svar, eller er det et rent ritual, der skal trække tiden ud? Det ved vi ikke.

Hvordan forholder denne kommission sig til en anden kommission om rigets sikkerhedspolitik, som øjensynlig også skal nedsættes af denne regering, og som vi heller ikke ved noget som helst om? Hvad skal der ske med Det Sikkerhedspolitiske Udvalg, det såkaldte Østergaardudvalg? Er det rigtigt, som der stod i dagbladet Information i fredags, at man nu overvejer at skabe nye rammer for forhandlingerne om sikkerhedspolitikken, hvor man vil udelukke SF? Hvad er det i det hele taget for en sammenhæng, det socialdemokratiske beslutningsforslag, vi diskuterer her i dag, skal ses i? Og hvad er Socialdemokratiets intentioner?

Nulløsningen nævnes jo omhyggeligt ikke i det forslag, der foreligger her, men det er da vores opfattelse, at det er et synspunkt, som Socialdemokratiet, jeg havde nær sagt, uanset hvad der kommer ud af et hvilket som helst kommissionsarbejde, agter at fastholde. Så meget har de planetare forhold vel ikke ændret sig siden situationen før valget.

Vi må sige for vores vedkommende, at det afgørende for os er, at der kommer den sagligt set bedst mulige løsning på dette. Det betyder, at vi må sikre en diskussion og en struktur, hvor de forskellige synspunkter klart og tydeligt kan komme til orde, og hvor der kan træffes en beslutning, efter at de rigtige spørgsmål er stillet og der er kommet rimeligt fornuftige og rigtige svar.

Vi vil med åbent sind gå ind i udvalgsforhandlingerne om dette forslag, og vi vil herunder sætte stor pris på – og anse det for helt afgørende – at få afklaret, hvad der er regeringens alternativ til det socialdemokratiske forslag. Det ved vi faktisk intet som helst om i dag, og det synes vi er meget væsentligt at få belyst.

Sønderby (V):

Forsvarsministeren startede med at takke Socialdemokratiet for forslaget, eller i hvert fald ville han vurdere det positivt. Det ville vi også gerne fra Venstres side – meget naturligt er vi enige med forsvarsministeren – men vi er nok

lidt i tvivl om, hvorvidt forslaget er positivt, og jeg må nok sige, at den sidste ærede taler trak nogle linier op, som jeg måske også har lyst til at pege på, for det siger jo intet om indholdet, hr. Hans Hækkerup, intet. Normalt plejer hr. Hans Hækkerup at være en mand af mange ord, han plejer også at kunne forklare tingene ret klart, men her står der ingenting. Det er vel, som hr. Pelle Voigt var inde på, sådan, at man kan spænde to heste, både den positive og den negative, for vognen, som her er forsaret, og så kan man få dem til at trække på samme linie. Men jeg tror ikke, det lykkes, hr. Hans Hækkerup.

Hvad Venstre vil, er ikke noget nyt. Venstres stilling til forsaret kender hr. Hans Hækkerup, han burde i hvert fald gøre det. Vi har haft over 20 møder, måske 25, hvor vi har kulegravet forsaret, og vi fremlagde allerede dengang sammen med De Konservative, CD og Kristeligt Folkeparti et forhandlingspapir med forslag til en aftale om en forsvarsordning for 1988–92.

Vi brugte talrige møder til at rette i udkastet, vi lyttede til hr. Hans Hækkerup, men vi fik faktisk ikke andet end afslag. Et enkelt opklarende spørgsmål, men ikke et eneste udkast.

Det forslag, vi behandler nu, følger den linie, så det er nok kun udtryk for drilleri. Det siger ikke noget om indholdet, men jeg håber, at hr. Hans Hækkerup, når han skal svare, kan komme med en melding om, hvad der skal stå i det papir, for en mening må man da have.

Venstre har hele tiden sagt, at vi gerne så et forlig med Socialdemokratiet om den kommende forsvarsordning. Vi har hele tiden peget på, at vort forsvar var nedslidt, og at vi måtte have flere værnepligtige. Vi har sammen med Socialdemokratiet peget på, at ammunitionsbeholdningerne var for små. Venstre har sagt, at vi gerne vil være med til rationaliseringer i forsaret, og har også erkendt, at man i forsaret er i gang, men at det først giver kontant gevinst i 1992. Venstre har sagt, at vi nok fortsat skal kigge på tingene, og i den ordning, vi foreslog, var der også peget på en analysegruppe. Miljøkompensationerne – der var nævnt 100–150 mio. kr. – skulle vi også kigge på, ligeså infrastrukturen og alle de ting. Venstre har peget på, at vi fortsat må være et troværdigt medlem af NATO – både holdningsmæssigt og økonomisk. Det var også derfor, vi gik til valg, og det var det, vi fik flere mandater på.